

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Για ένα κράτος δικαίου

Το βιβλίο αυτό είναι το τελευταίο μιας τριλογίας που πραγματεύεται τα έργα και τις ημέρες της διακυβέρνησης του Νίκου Αναστασιάδη. Η *Συμμορία* (2020) καταπιάνεται με τη διαχείριση της οικονομικής κρίσης του 2013. Το *Έγκλημα στο Κραν Μοντανά* (2021) αναφέρεται στις συνομιλίες για την επίλυση του Κυπριακού. Το *Κράτος Μαφία* είναι κατά κάποιο τρόπο συνέχεια του πρώτου βιβλίου, και ολοκληρώνει τον κύκλο της σχέσης του Αναστασιάδη με τη διαφθορά.

Όταν αποφάσιζα τον τίτλο του βιβλίου *Η Συμμορία*, η έγνοια μου ήταν μήπως εκληφθεί ως υπερβολή. Τα μηνύματα που πήρα από τους αναγνώστες ήταν πως ο τίτλος ήταν μάλλον επιεικής. Δεν αισθάνομαι την ίδια ανησυχία για το *Κράτος Μαφία*. Το περιεχόμενο του βιβλίου τεκμηριώνει τη θέση ότι οι θεσμοί στην Κύπρο, προεξάρχουσας της προεδρίας της Δημοκρατίας, δεν υπηρετούν τις αξίες ενός κράτους δικαίου, αλλά λειτουργούν με νοοτροπίες και πρακτικές που μόνο σε οργανώσεις μαφίας συναντά κανείς.

Όπως και στην περίπτωση των άλλων δύο βιβλίων, η παρούσα έκδοση αποτελεί ένα μείγμα προσωπικής μαρτυρίας και έρευνας. Στη *Συμμορία* υπερίσχυε η προσωπική μαρτυρία, και η έρευνα ήταν συμπληρωματική. Στο *Έγκλημα στο Κραν Μοντανά* η αναλογία μαρτυρίας-έρευνας ήταν περίπου ίση. Σε αυτό το βιβλίο υπερισχύει η έρευνα, την οποία

ωστόσο δεν θα μπορούσα να πραγματοποιήσω χωρίς την προσωπική γνώση, και κυρίως την εμπειρία που είχα αποκτήσει συνεργαζόμενος με τον Νίκο Αναστασιάδη.

Η έρευνα για υποθέσεις διαφθοράς στις οποίες ενέχονται άτομα που δρουν με όρους μαφίας εμπεριέχει κινδύνους. Η συγγραφή αυτού του βιβλίου ήταν μια διαρκής προσωπική περιπέτεια. Οι επικοινωνίες μου βρίσκονταν υπό διαρκή παρακολούθηση, το ίδιο και τα γραφόμενά μου. Υπήρξαν προσπάθειες εκφοβισμού, και παραβιάστηκε η προσωπική μου ζωή. Στη διάρκεια αυτής της περιπέτειας έχω προβεί σε δημόσιες καταγγελίες — κυρίως για λόγους προστασίας — αλλά σκόπιμα απέφυγα να αναφερθώ σε λεπτομέρειες πριν ολοκληρώσω την έρευνά μου.

Μέρος αυτού του βιβλίου είναι και το ιστορικό της παρακολούθησης του τηλεφώνου μου και της υποκλοπής εγγράφων από τον υπολογιστή μου. Η πλήρης καταγραφή του τι συνέβηκε στις συσκευές μου προϋποθέτει πολλές και λεπτομερείς αναφορές, οι οποίες είναι δυσνόητες για τον μέσο αναγνώστη. Από την άλλη, μια γενική καταγραφή δεν θα τεκμηριώνει πλήρως τη σοβαρή κατηγορία της υποκλοπής των δεδομένων μου και της διείσδυσης στην προσωπική μου ζωή. Σε αυτό το βιβλίο επέλεξα μια μέση οδό: Παραθέτω όσα στοιχεία είναι απαραίτητα για να κατανοήσει ο αναγνώστης τι έχει συμβεί. Για όσους αναγνώστες ενδιαφέρονται για μια πιο εξαντλητική παρουσίαση, δημοσιεύω στο διαδίκτυο μια λεπτομερή εκδοχή του ιστορικού υποκλοπής των δεδομένων μου, μαζί με φωτογραφικά στιγμιότυπα όλων των τεκμηρίων.

Σε ένα ευνομούμενο κράτος οι σοβαρές υποθέσεις διαφθοράς που αποκαλύπτονται σε αυτό το βιβλίο θα κατέληγαν στα ποινικά δικαστήρια. Οι πιθανότητες να συμβεί αυτό στην Κύπρο είναι μηδαμινές έως και ανύπαρκτες, διότι το σύστημα εξουσίας είναι στην ολότητά του διεφθαρμένο. Δεν είναι τυχαίο, ούτε και ανεξήγητο, το γεγονός ότι τα δύο πρώτα βιβλία, παρά την πλατιά απήχηση που είχαν από το αναγνωστικό κοινό, δεν απασχόλησαν σχεδόν καθόλου τον δημόσιο διάλογο.

Το κράτος δικαίου στην κυπριακή κοινωνία είναι μια έννοια παραγκωνισμένη. Η ανοχή και η έλλειψη λογοδοσίας εξέθρεψε τη διαφθορά και υπονόμωσε την ποιότητα της δημοκρατίας. Ο μέσος πολίτης είναι εθισμένος στη σιωπή. Η λαϊκή ρήση «κρύψε να περάσουμε» αποδίδει επαρκώς την πραγματικότητα. Η προσδοκία είναι ότι αυτή η εργασία θα συμβάλει στην ανάπτυξη κοινωνικής ευαισθησίας προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Μακάριος Δρουσιώτης
Λευκωσία, Αύγουστος 2022